

Георги Ангелов

1396

Черна угар. Сняг се стели.
Глъхне някъде керван –
водят българките бели
към далечния Левант.

Ох, къде глава да сложиш,
brate мили? Върволик
от бедняци и велможи
гълта гладният дръвник.

Турци – сатанински гости...
Пепелища, плач и лай.
Свири в пръснатите кости
декемврийският безкрай.

Кой съм аз ли? Шепот. Сянка.
Пиша този летопис
вкочанен от студ, в землянка,
на един прокъсан лист.

КРАЙ

© Георги Ангелов

Форматиране: maskara, 2008

Издание: Околчица 2008. Литературно-художествен алманах.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9791>]